

Доктор Мортімер

Молодий сільський лікар,
котрий оглядав першу жертву.
Чи допоможуть його свідчення
відвернути ще одну трагічну
смерть?

Містер Степлтон

Тямущий колекціонер метеликів,
який мешкає поблизу
Баскервіль-холу. Що знає він
про жакливе створіння,
котре блукає вересовим
пустищем?

Міс Степлтон

Міс Степлтон — чарівна, вродлива
жінка. Але чого вона так боїться?

Беррімор

Беррімор
багато років
служить дворецьким
у Баскервіль-холі.
Яку таємницю
він приховує?

СОБАКА БАСКЕРВІЛІВ

За сніданком Шерлок Холмс простягнув руку, щоби дістати срібний кавник.

— Невдовзі має прибути наш гість, Ватсоне, — мовив він до мене. — Цікаво, яку загадку привезе доктор Мортімер?

Озвався дзвінок — і наша економка провела в кімнату юного джентльмена. Він був дуже високим та худим, з довгим носом, схожим на дзьоб. Близько посаджені сірі очі виблискували крізь позолочені окуляри.

— Докторе Мортімере, дозвольте познайомити вас із моїм другом і вашим колегою — доктором Ватсоном, — сказав Холмс. — Прошу, сідайте та віддайте мені ваш ціпок.

Доки я наливав докторові Мортімеру каву, Холмс вийняв лупу і почав вдивлятися у важку палицю.

— Ви залишили свого собаку сьогодні вдома, сер? — запитав він.

Наш гість здивовано смикнувся: «Він унизу, з вашою економкою, містере Холмс. Але як ви дізналися, що я тримаю собаку?»

Холмс усміхнувся. «Елементарно, докторе Мортімере. Мої міркування — прості. На вашій палиці чітко видніються сліди від собачих зубів. Очевидно, пес привчений носити ціпок для хазяїна. А зараз будьте такі люб'язні, поясніть, чим викликаний ваш сьогоднішній візит?»

Доктор Мортімер стурбовано зиркнув на Холмса. «Це важко пояснити. Як ви знаєте, я працюю лікарем у дикій та віддаленій місцевості Дартмура, поблизу Баскервіль-холу. Якщо дозволите, хотів би розпочати зі старовинної легенди, вельми популярної у тих краях».

Холмс кивнув, і доктор Мортімер почав оповідь. «Ця легенда сягає часів Карла I, а це ж дві з половиною сотні років тому! Маєток Баскервіль був тоді власністю сера Х'юго Баскервіля, гульвіси і безбожника. Однієї темної ночі сер Х'юго та кілька його приятелів-нечестивців викрали юну доньку місцевого фермера. Сер Х'юго замкнув її в Баскервіль-холі, однак дівчині вдалося вилізти через вікно і втекти трясовиною.

Оскаженілий від гніву сер Х'юго пустив їй услід зграю мисливських псів, аби ті зажерли втікачку.

— А що ж його друзі? — поцікавивсь я. — Чи ж намагалися вони зупинити сера Х'юго?

— Вони помчали за ним навздогін, — продовжував наш гість. — Та коли наздогнали сера Х'юго, то побачили жакну картину. Бідна дівчина лежала помежи двох давніх каменів, паралізована страхом.

А поруч стояло величезне чорне чудовисько, схоже на гончака, проте значно більше за будь-якого собаку на світі! Воно одним махом перегризло серві Х'юго горлянку! Щойно потвора повернула на чоловіків палаючі очі й клацнула пекельними щелепами, з яких скрапував моторошний слиз, як усі трое скрикнули від жаху і помчали трясовиною, рятуючи власні шкури. Відтоді чимало мешканців Баскервіль-холу померли наглою і таємничою смертю».

— Це справді цікава оповідка — для тих, хто любить казки! — зауважив Холмс.

Доктор Мортімер витягнув із кишені піджака газету. «Можливо, це й казка, містере Холмс. Але є дещо зовсім свіже. Ось звіт із газети «Девон Каунті Кронікл» від 14 червня цього року про

Раптова смерть сера Чарльза Баскервіля

Сер Чарльз Баскервіль знайдений мертвим у себе вдома, в Баскервіль-холі, 4-го червня. Він був власником маєтку Баскервіль у Дартмурі.

Під час недавнього розслідування цієї трагічної події з'ясовано, що того вечора сер Чарльз пішов на звичну вечірню прогулянку Тисовою алеєю у Баскервіль-холі. Коли до опівночі він не повернувся, дворецький, Беррімор, подався його шукати. Беррімор знайшов тіло сера Чарльза в кінці алеї та послав за доктором Мортімером. У ході дізнання доктор Мортімер розповів, що сер Чарльз упродовж певного часу страждав на хворобу серця. Також доктор Мортімер пояснив, що під час огляду тіла він звернув увагу на те, що обличчя сера Чарльза було перекошене — так, ніби той мав сильний серцевий напад. На тілі не виявлено жодних ознак насильства. Слідство дійшло висновку, що смерть була спричинена гострим серцевим нападом.

Маєток успадкує містер Генрі Баскервіль, котрий нині проживає в Канаді та є сином молодшого брата сера Чарльза Баскервіля. Нового баронета, містера Генрі (а тепер уже сера Генрі) Баскервіля було сповіщено, і в ці дні він добирається до Англії.

смерть сера Чарльза Баскервіля. Це трапилося кілька днів тому...

Доктор Мортімер склав газету та сховав її в кишеню.

— Такими є офіційні факти, пов'язані зі смертю сера Чарльза, містере Холмс...

— А тепер надайте мені неофіційні, — озвався Холмс.

Обернувшись до нас, доктор Мортімер почав розповідь.

— Я був близьким другом сера Чарльза Баскервіля. Ще б пак — у цій місцевості нема освічених людей, окрім містера Степлтона, природознавця та колекціонера метеликів, котрий мешкає неподалік. Упродовж певного часу я помічав, що сер Чарльз став якимось нервовим і напруженим. Він сприймав стародавню легенду дуже серйозно і був упевнений, що на його родину чатує якесь лихо.

У ніч смерті сера Чарльза його дворецький Беррімор — котрий, власне, й знайшов тіло — послав конюха Перкінса розшукати мене. Коли я дістався Баскервіль-холу, то знайшов сера Чарльза на стежці — мертвим. Його обличчя було зведене судомою

та перекошене від страху. І жодних ознак фізичного насильства.

Та Беррімор у процесі дізнання зробив неправдиве свідчення. Зокрема, сказав, що інших слідів на землі поблизу тіла не було, мовляв, нічого такого він не зауважив. Однак я їх помітив — на певній відстані — свіжі та чіткі.

— Сліди?

— Так.

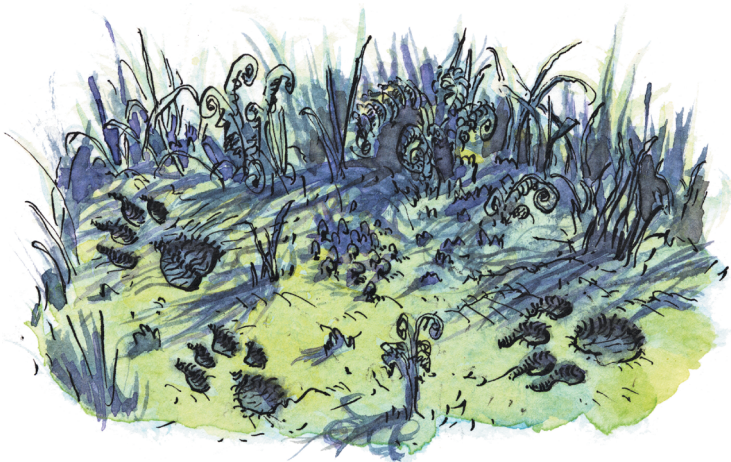
— Чоловічі чи жіночі?

Доктор Мортімер якусь мить дивно приглядався до нас, а потім майже пошепки сказав:

— Містере Холмс, то були сліди велетенського собаки!

Зізнаюся, що від цих слів я здригнувся.

— Звісно ж, сер, ви не думаєте, що смерть сера Чарльза може мати якийсь надприродне пояснення? — поцікавивсь я у Мортімера.

— Не знаю, що й думати, докторе Ватсон. Сера Чарльз помер від серцевого нападу. Але мені достеменно відомо, що напередодні цієї жахливої події принаймні кілька людей бачили на болотах створіння, що відповідає опису Баскервільського чудовиська! Всі свідки сходилися на тому,